

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobce: **V. A.**, narozený dne -
t. č. na adrese -

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 30. 8. 2017, č. j.: OAM-421/ZA-ZA11-VL16-2017

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 30. 8. 2017, č. j.: OAM-421/ZA-ZA11-VL16-2017, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2017, č. j.: OAM-421/ZA-ZA11-VL16-2017, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle ustanovení § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a kterým bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu. Nepřipustnost byla shledána v neuvedení nových skutečností ze strany žalobce, jež by byly relevantní z hlediska důvodů pro udělení mezinárodní ochrany.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

2. Žalobce v žalobě namítal, že jako důvod své druhé žádosti uvedl obavu z odvodu do ukrajinské armády, svou příslušnost k Starověřům a vztah s přítelkyní v ČR. Pro zastavení řízení nebyly splněny podmínky, svou víru v době prvního řízení o udělení mezinárodní ochrany neznal, věřit začal až v létě 2016 a původní rozhodnutí žalobce obdržel dne 9. 5. 2016, jistotu ve víře získal až po zhlédnutí dokumentárního filmu v létě 2016. Žalobce uvedl novou skutečnost relevantní ve vztahu k mezinárodní ochraně, žalovaný se nezabýval tím, že je Starover; žalovaný měl v případě nejasností provést pohovor, nebyl řádně zjištěn skutkový stav a napadené rozhodnutí postrádá řádné odůvodnění. Dále má žalobce dlouholetý vztah s přítelkyní v ČR.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Napadené rozhodnutí i předcházející postup jsou v souladu se zákonem, byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, žalovaný se zabýval všemi žalobcem sdělenými skutečnostmi a opatřil si úplné podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost, jež bez jeho zavinění nemohla být zkoumána v předchozím řízení. Jediná nová skutečnost byla ve druhé žádosti tvrzená příslušnost k Vedičské kultuře. Tato skutečnost musela být žalobci známa již v řízení o předchozí žádosti, žádnou objektivní překážku, jež by bránila uvedení této skutečnosti, žalobce nesdělil. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením o příklonu k víře až v létě roku 2016, přičemž původní rozhodnutí bylo vydáno již 4. 5. 2016, podle svých vlastních tvrzení v opakované žádosti se žalobce o danou víru zajímal již o dva a půl roku dříve, tj. už během prvního řízení o azylové žádosti. Změna víry je dlouhodobý proces, náhlá změna víry po zhlédnutí dokumentu je dosti nepravděpodobná; žalobce o své víře v souvislosti s důvody pro udělení mezinárodní ochrany nehovořil; v době po zhlédnutí dokumentu probíhalo řízení před krajským soudem, kde bylo přezkoumáváno rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany žalobci, přesto se žalobce v průběhu řízení o své víře vůbec nezmínil. Vztah s přítelkyní uvedl žalobce již v předchozí žádosti a žalovaný se s tímto tvrzením dostatečně vypořádal v dřívějším rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí se žalovaný dostatečně vypořádal se všemi tvrzeními, relevantní k meritornímu posouzení žádosti je neshledal. Žalobce stíhá v azylovém řízení břemeno tvrzení, pokud mu nedostál, nemůže být žalovanému vytýkána obecnost odůvodnění. Ozbrojené střety na Ukrajině jsou omezeny na dvě oblasti a žalobce neprokázal individuální ohrožení. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).
6. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 SŘS.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce, občan Ukrajiny, poskytl dne 2. 6. 2017 údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Uvedl, že je ukrajinské národnosti, náboženským vyznáním Starover a je proti politice; je svobodný a má nezletilé dítě žijící na Ukrajině; ve vlasti naposledy bydlel v Č. Do ČR naposledy přicestoval dne 3. 12. 2014 autobusem přes Polsko na základě polského víza; na území ČR pobýval od roku 2008. O mezinárodní ochranu žádal již v roce 2016, ale nebyla mu udělena. Je zdrav. O

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

mezinárodní ochranu žádá, protože ukrajinská vláda provádí politiku genocidy, posílají lidi do války s ruským bratrským národem, stále provádí mobilizaci a podobné věci, z lidí jsou dělání patrioti a nacionalisté, kdo má na ulici symboliku spojenou s Ruskem, může být zabit. Je Starover, příslušník Vedečské kultury, tato víra je pronásledována vládou a církví, neboť lidem vysvětluje pravdu o falsifikaci Bible, historie je též falsifikovaná, nemůže se účastnit válek vyprovokovaných jeho státem, čeká nový svět, jenž bude veden ruským duchovním národem. V létě 2016 se dostal k dokumentárnímu filmu a začal v to věřit, ale zájem o tuto víru projevil už dva a půl roku předtím. Má tady přítelkyni, chce založit rodinu; také má v ČR dluh na sociálním pojištění.

8. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že v poskytnutí údajů k předchozí žádosti ze dne 8. 2. 2016 uváděl žalobce obavu z mobilizace, v pohovoru z téhož dne pak upozornil i na svůj vztah s přítelkyní, jež má v ČR trvalý pobyt.
9. Dne 16. 8. 2017 se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí. Nechtěl se seznámit s obsahem podkladů a vyjádřit se k nim, navrhnout jejich doplnění, uvést nějaké další skutečnosti či informace ani se vyjádřit ke zdrojům informací a způsobu jejich využití. Pouze sdělil, že oficiálním věcem nevěří, vláda není naše a bude říkat, co jí vyhovuje.
10. Dále soud přistoupil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.
11. Nejprve je nutno uvést, že podle § 10a písm. e) azylového zákona „*žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podá-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.*“ Druhou podmínkou pro přijatelnost opakované žádosti je, že se musí jednat o takové skutečnosti či zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. V této souvislosti soud připomíná, že v rámci azylového řízení existují dvě základní povinnosti – břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Jak již Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) vyslovil ve svém rozsudku ze dne 7. 12. 2005, č. j.: 4Azs 151/2005 – 86: „*Zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nerealná. Žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí.*“ NSS dovedl, že pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze k jeho tíži a nelze akceptovat, že by neunesení břemene tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
12. Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl bez vlastní viny uplatnit během předchozího řízení. Zpravidla se přitom bude jednat o takové skutečnosti, k nimž došlo v důsledku plynutí času. Jako takové lze připomenout např. změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele.
13. Co se týká obav z povolání do armády a vztahu s přítelkyní, zabýval se žalovaný těmito důvody dostatečně již v rozhodnutí o žalobcově první žádosti o udělení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

mezinárodní ochrany ze dne 4.5.2016, č. j.: OAM-11/LE-LE05-LE05-2016, nejedná se tak o nové důvody a zastavení řízení o opakované žádosti bylo v tomto ohledu zákonné.

14. Pokud jde o žalobcovu příslušnost k Vedičské kultuře, působí jeho tvrzení účelově, když zároveň tuto okolnost mohl uvést již dříve. Žalobcovo náhlé osvícení v létě 2016 na základě filmového dokumentu není plausibilním tvrzením. Přechod na novou víru bývá dlouhodobější proces, žalobce sám přiznal, že se o uvedenou víru začal zajímat již o dva a půl roku dříve, mohl proto svou náboženskou orientaci tvrdit již v původním řízení o udělení mezinárodní ochrany ukončeném rozhodnutím ze dne 4. 5. 2016. I kdyby soud přistoupil na tezi o žalobcově náhlém osvícení, muselo by se jednat o velmi intenzivní pohnutí, potom je však neobhajitelné, proč v soudním řízení o přezkumu rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany vedeném před Krajským soudem v Ústí nad Labem tuto svou novou víru vůbec nezmínil (vizte rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 12. 2016, č. j.: 78 Az 16/2016 – 24), stejně tak novou víru neuváděl ani v kasační stížnosti (vizte usnesení Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 13. 4. 2017, č. j.: 10 Azs 46/2017 – 26). Ze stejného usnesení NSS vyplývá, že žalobce byl dne 1. 2. 2016 nalezen Policií ČR při výkonu nelegální práce, dne 3. 2. 2016 byl zajištěn za účelem správního vyhoštění, přičemž dne 5. 2. 2016 poprvé požádal o mezinárodní ochranu. Pobyťová historie žalobce tudíž dotvrzuje výše uvedený závěr soudu o účelovosti podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
15. S žalobcem sice nebyl proveden pohovor, avšak chtěl-li uvést nějaké další skutečnosti či rozvést tvrzení o příslušnosti k nové víře včetně pronásledování ze strany vlády a církve, mohl tak učinit dne 16. 8. 2017 během seznamování se s podklady rozhodnutí, k němuž se řádně dostavil, nicméně ani přes dotazy žalovaného svého práva nevyužil.
16. Závěr žalovaného o neuvedení žádné nové skutečnosti, kterou žalobce nemohl uvést dříve a jež by byla relevantní ve vztahu k důvodům pro udělení mezinárodní ochrany, je správný a dostatečně odůvodněný.
17. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 SŘS. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřípustná.

Praha 8. listopadu 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.